

ОДНОГО РАЗУ МИ З ТАТОМ ВИРІШИЛИ ПОБУДУВАТИ
РАКЕТУ. Я ДОВГО МАЛЮВАВ РІЗНІ МОДЕЛІ РАКЕТ,
ДОКИ НЕ ВИЙШЛА ТАКА, ЩО ЗДАЛАСЯ МЕНІ НАЇКРАЩОЮ.

— ЯК ТОБІ, ТАТУ? — ЗАПИТАВ Я.

— МЕНІ ДУЖЕ ПОДОБАЄТЬСЯ, МАРТИНЕ.

Для будівання нашої ракети ми взяли
з батькового гаража два листи заліза.
На них я накреслив крейдою контури ракети.
— Поки що це схоже на твої малюнок,—
усміхнувся тато.

